

maatte holde paa Trediedelen. Det blev altsaa kun 11; naar man var meget elskværdig, kunde man dog faa 12, idet man sagde: den største Trediedel sætte vi op. Jeg vilde gerne lægge et godt Ord ind for det Forslag, der fremkom fra Regeringens Side med Hensyn til de tre Poster, som der er Tale om, nemlig Overassistenten, der forestaar Rundrejseureauet, Overassistenten i Helsingborg og Overassistenten paa Københavns Godsbanegaard. Det ærede Medlem, der er i saa høj Grad inde i Jernbanernes Organisationsforhold, vil sikkert indrømme, at det er 3 Poster, der bør være i øverste Klasse. Det maa saaledes betragtes som en Fejl, at man ikke har kunnet bekvemme sig til at gaa op til 14. Hvor stærkt jeg end beder om dette, vil jeg dog indrømme, at det er rigtigt af det ærede Medlem at holde paa, at Regler og Aftaler, der være trufne ved Lønningslovenes Affattelse, ogsaa skulle overholdes; man skal ikke for tidlig lappe paa sligt. Paa den anden Side have jo alle Regler kun Betydning, naar der findes Undtagelser, og der kunde saa maaske være god Grund til at gøre en Undtagelse her. Paa et andet Punkt, som det ærede Medlem omtalte, er jeg lige saa enig med ham i al Almindelighed, men der kan jeg tillige anbefale Fremgangsmaaden, hvad jeg for det første Punkts Vedkommende nødig gør af de Grunde, jeg har anført. Dette Punkt angaar Affattelsen af Statsbanernes Regnskab. Her gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for, at man skulde skelne skarpt mellem, hvad der var Udgift, og hvad der var Aktivforøgelse. Dette lader sig overhovedet ikke gøre, saaledes som Affattelsen er for Tiden. En saadan Affattelse vilde være et Fremskridt og vilde lette Oversigten for os, der have Interesse af at følge med. — Jeg vilde endnu gerne lægge et godt Ord ind for Epileptikerhjemmet eller Diakonhjemmet, som det kaldes, i Nyborg. Det er, som vi alle vide, en meget god Sag, der her virkes for, og Hjemmet er blevet rejst ved betydelige pekuniære Ofre fra lokal Side. Det bliver udmærket ledet, som det ærede Medlem sagde. Jeg har personlig haft Lejlighed til at lære det at kende, og jeg vil i høj Grad henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt yderligere at forhøje den Bevilling, der er foreslaaet. Den er kun forhøjet med 200 Kr., saaledes at den nu er paa 1,000 Kr. Men da Driftsunderskuddet er ca. 3,000 Kr. om Aaret, vil enhver let forstaa, at der trækkes lovlig

store Veksler paa den private Hjælp. At selve Hjemmet bliver ypperligt ledet, tror jeg alene fremgaar deraf, at en saa fortræffelig Kraft paa dette Omraade som Overlæge Hallager har Sæde i Bestyrelsen.

Saa har jeg et Smertensbarn, som jeg i alt Fald har det Haab, at mange ærede Medlemmer her i Salen har Interesse for og gerne vil støtte. Jeg gjorde i Fjor opmærksom paa, hvorledes Stillingen er for de gamle Invalider, og spurgte den Gang den ærede Finansminister, hvor vidt han vilde kunne gaa med til en Forhøjelse af Invalideforsørgelsen. Han mente paa Grund af Finansernes i Fjor ikke særlig gode Stilling, at det ikke var muligt, og at det ogsaa var temmelig tidligt, idet det kun var 6 Aar siden, de sidst fik Forhøjelse. Nu i Aar paastaa jo alle — jeg deler ikke ganske denne Opfattelse — men det paastaas af alle, som jeg har hørt tale om finansielle Forhold, at de blomstre fortræffelig . . . (Afbrydelse) Naa de ere ikke saa fortræffelige, men dog i ganske ordenlig Bedring. Jeg tænker mig, at dette kunde være tilstrækkelig Grund til i Aar at anmode om at gaa med til en saadan Forhøjelse. Inden en saadan Bemærkning paa Finansloven kunde komme til at virke, vilde der jo være gaaet ca. 7 Aar, fra Invaliderne sidst fik en Forhøjelse. Jo ældre de Folk blive, desto haardere trænge de jo. Derom skal jeg ikke udbrede mig, det vide alle lige saa godt som jeg. Jeg tænker mig, at der, naar man tager alle disse Forhold i Betragtning, er nogen Mulighed for i Aar at formaa Regeringen til at tage dette Punkt under Overvejelse inden 2den Behandling. (*Busk:* Er det kun Krigsinvaliderne?) Jeg har ikke tænkt paa andre; der er ganske vist en Del Invalider, som benævnes Mulighedsinvalider, men de komme jo ind under samme Kategori; det skal jeg komme til senere. Jeg haaber altsaa, at man vil være villig til her i denne Sal at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det er mig bekendt, at Bestyrelsen for Invalidernes Forening er i Færd med at indgive et Andragende til Regering og Rigsdag om at betænke dem nu, da de trænge saa haardt dertil. Jeg giver dem derfor min varmeste Anbefaling. Det bliver vel Finansudvalget, dette Andragende eventuelt vil blive henvist til. Jeg skal til Oplysning for de mange, der ikke have Tid og Lejlighed til at følge de Bagateller, som man kalder dem, blot meddele et Par Tal. Stillingen er i dette Øjeblik følgende: Der findes fra Trears-Krigen 1848—49—50 ca. 440 Invalider. Afgangen